

За інженерні кадри

Газета видається

з лютого 1981 року

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛІКСМУ
ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 20

Виходить раз
на тиждень
— у п'ятницю

П'ятниця, 26 червня 1981 року.

Ціна 1 коп.

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ

ІДЕЙНИЙ ГАРТ КОМУНІСТІВ

Минулого тижня комуністи адміністративно-управлінської парторганізації на своїх зборах підбили підсумки навчання в мережі партійної освіти, обговорили завдання на новий навчальний рік. З доповіддю виступила завідувача бібліотекою М. П. Афанасьева.

У Звітній доповіді XXVI з'їзду КПРС підкреслювалось, що останнім часом змінилися умови, в яких ми живемо. Радянські люди збагатили свої знання в різних аспектах багатогранного життя, стали політично зрілими, добре орієнтуються в питаннях внутрішньої і зовнішньої політики партії. Разом з тим зростають духовні потреби, як комуністів, так і безпартійних. Як свідченням цього є те, що в нашій багатонаціональній країні щорічно видається 380 мільйонів примірників газет та журналів, майже в кожній квартирі спалахує голубий екран телевізора, мільйонними тиражами друкується різна література, в тому числі художня, партій-

на і політична. Отже, арсенал засобів інформації значно розширився.

Разом з тим, треба враховувати те, що зростає активність пропаганди з боку нашого ідейного противника, який всіляко намагається вплинути на свідомість радянських людей.

Виходячи з цього, вся наша ідейно-виховна робота повинна проводитись жваво, цікаво, без загальних фраз, набору прописних істин, в постійному зв'язку, спрямованому на вирішення актуальних завдань, накреслених партією.

Наша пропаганда не повинна обходити так звані гострі кути, уникати складних проблем, а навпаки — давати на ті чи інші питання конкретну відповідь.

Саме таких принципів дотримуються пропагандисти, політінформатори, всі комуністи партійної організації. Вони — надійний авангард теоретичної підготовки безпартійних товаришів.

Завершився навчальний рік в системі марксистсько-ленінської освіти. Він був початком великої роботи по пропаганді величчя накреслені XXVI з'їзду партії.

Протягом року кращих успіхів домоглися керівники теоретичних семінарів З. Я. Грозний, Н. І. Корицька, Р. С. Урлапова. Семінарські заняття проводились в трьох групах. Проходили вони організовано, на високому ідейно-політичному рівні. Як завжди, активістами були комуністи: В. Я. Сумін, В. Г. Радостев, М. А. Булгаков, В. П. Кирилюк, М. В. Архипов, М. Д. Ве-

селов, В. І. Коваленко. Грунтовні знання показали безпартійні: В. І. Дерев'яко, Г. Н. Комісаренко та інші (пропагандист Р. С. Урлапова).

В групі бібліотеки (пропагандист Н. І. Корицька) варто відзначити таких слухачів, як Н. Ф. Герасимчук, Є. Н. Каптеял, Т. М. Меркулов та інших.

В групі пропагандиста З. Я. Грозного ґрунтовно підготувалися до цієї важливої роботи. Надати слухачам відповідну допомогу у вивченні важливої програми партії, яку накреслив історичний XXVI з'їзд.

П. ПАВЛУСЕНКО.

РІШЕННЯ XXVI З'їзду КПРС В ЖИТТЯ!

ДОЛЯ

НАРИС

До цієї знаменної події він готувався з помітним хвилюванням. І ось тепер, відчиняючи двері інституту, так себе почував, ніби ніколи не розлучався з рідним факультетом, якому виповнюється п'ятдесят. Все тут нагадує студентські роки, і ти серед цього різноголоного потоку стаєш на якийсь час юним...

Чекав, коли, нарешті, і йому дадуть слово. Багато сказано про викладачів, про методи навчання, але такої думки ще ніхто не висловив:

— Може, декого здивує, — почав Огородников, — однак те, що філіал наукової Томської школи механіків знаходиться у Вінницькому політехнічному, — цілкомита правда.

Він таки не лукавив, бо серед колишніх випускників з Томського політеху в нашому інституті працює чимало здібних фіхівців. Серед них декан машинобудівного факультету Юрій Михайлович Дівеєв, завідувач кафедрою технології і автоматизації машинобудування Ігор Абрамович Немировський, завідувач кафедрою металорізальних верстатів Юрій Якович Комісаренко.

Патріарх технічних наук — так називають Олександра Мінєєвича Розенберга — вислухавши виступ свого молодого колеги, весело розсміявся. Потім потис руку Огородникову, додав: — А ти молодець, Віталій Антонович! Забив усім

нам по цвяшкові: маю на увазі «Філіал наукової школи...». Ми, бачиш, розлетілись в різні інстанції, працюємо кожен над «своїми проблемами», а ви у Вінниці все це — колективно... Дуже правильно.

Олександр Мінєєвич стрункий, високого зросту, голос його лунає бадьоро, по-молодечому запально. Кожен рух, жест, слово, промовлене ним, свідчить про невичерпний запас енергії, а йому вісімдесят минає... Вчений теж був гостем, а раніше засновував тут кафедру металорізальних верстатів і різання металів.

— Просьте на трибуну, — каже Олександр Мінєєвич, звертаючись до Огородникова, і додає жартома: — Не дадуть з людиною побалакати. Вітаю тебе, дорогий друже. Адже ти став доктором наук в свої сорок, а мені он уже скільки... Але тільки замислився на хвилинку, колего: два вчених, один піднявся до горизонту і спускається тихенько згорі, другий робить перші кроки на цю гору. Здорово, чи не так?!

— Дякую, Олександр Мінєєвичу, за віру. — Той робить крок до трибуни, пильно дивлячись в обличчя Огородникова:

— Що значить — дякую? Я завжди був упевнений в тобі, сину мій.

Огородников тихенько вмощується на стілець. «А могло статися, що ти не дізнався б про цей чарівний і, водночас, жорстокий

НАШІ НАУКОВЦІ

білий світ!». І пам'ять понесла його у дитинство, пригадав розпачливу розповідь матері.

...Над містом Рені Одеської області в жорстокому двобої зіткнулися два літаки, «прошиваючи» один одного кривавими трасами куль. Потім ворожий літак потягнув за багряний вечірній обрій чорний шлейф диму.

Офіцер Червоної Армії Антон Євсєєвич Огородников дочекався, поки дружина вилізе на кузов автомашини, потім обережно подав їй два живих естава: одnorічну Валентину і його, двомісячного Віталіка.

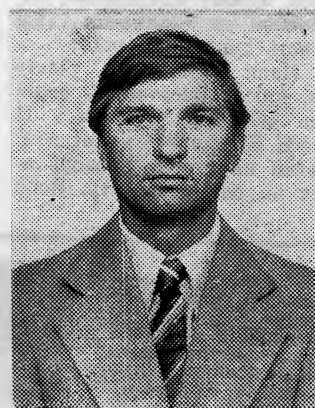
— Прощай, Зоя, добивайся з дітьми в Казахстан. — А що буде з тобою, Антоне?

Він уже не чув її голосу, крокував бруківкою. Не видав, що наступного дня ешелон, в якому була дружина, потрапив під град бомб і куль. Їх сипали на голови беззахисних людей ворожі літаки. Пожежа, дитячий вереск і тиша...

Мати опритомніла в кількох метрах од понівеченого вагону, пригорнувши до грудей немовлят, лише тепер зрозумівши, що її виштовхнуло крізь вікно. Ця обставина була порятунком для неї, для дітей. Всі інші замовкли навіки...

Довгих три місяці добиралася до призначеного місця, чекала вісточки від чоловіка, а він не писав. Лише через тривалий час розшукав рідних своїх. Потім була довгожданна перемога. І сім'я Огородникових зустріла її в місті Усть-Каменогорську.

Які швидкоплинні роки!

Вчора бігав з такими, як сам, коханцями у босоному дитинстві, а сьогодні вручають тобі атестат зрілості...

Не замислювався Віталій, що йому робити далі — переступив поріг заводської проходної.

— Мені подобається професія токаря, — заявив у відділі кадрів. Два роки приносив додому мастильні пахощі, а попервах — жменю мазолів... І таки домігся свого: став висококваліфікованим робітником. Відбулося становлення, відшліфувалась внутрішня зібраність, яка так необхідна для вступу до вищого навчального закладу.

Екзамен в Томський політехнічний інститут склав на «відмінно». Обрав спеціальність: технологія машинобудування. І трапилась в житті Віталія радісна подія — стрів на своєму шляху цікаву людину. Вийшов з аудиторії радісно схвилюваний — захистив диплом на вищому рівні! А біля притлежних дверей також стояв збуджений молодий кандидат наук

РАДІСТЬ ВИКЛАДАЧА

Завершується навчальний рік. Настає хвилююча пора — студенти звітують перед батьківщиною — складають екзамени. Важливу роль в їхній підготовці відіграють викладачі.

Студент Олександр Фишук прийшов на екзамен в доброму настрої. Взяв білет і спокійно глянув на свого екзаменатора.

Доцент кафедри вищої математики Віталій Іванович Ключко людина вимоглива, навчає майбутніх інженерів бути завжди внутрішньо

зібраними, відповідати конретно на те чи інше запитання. Нічого в цьому надзвичайного немає — математика наука точна...

Фишук, однак, готувався недовго. Відповідь сподобалась викладачеві:

— Ваша оцінка «добре». Тепер ви студент другого курсу. Бажаю успіхів.

В. КВІТНЕВИЙ,
наш. кор.

На знімку: В. І. Ключко приймає екзамен у студента О. В. Фишука.
Фото В. Садловського.

Захищаються автомобілісти

Минулого року відбувся перший випуск інженерів за спеціальністю: автомобілі та автомобільне господарство. Випускники успішно працюють в галузі народного господарства, яка забезпечує перевезення вантажів і пасажирів на трасах міст республіки.

В цьому році відбувся черговий — другий випуск молодих спеціалістів. Дипломні проекти, підготовлені студентами-випускниками, представляють практичну цінність. Скажімо, за свою роботу випускник групи 2А—76 О. Шудра отримав авторське свідоцтво на винахід. Молодий дослідник взявся за розробку дуже важливої теми: «Кондиціонування повітря в кабіні водія» і, як бачимо, успішно її вирішує.

Також непоганий дипломний проект підготували Н. Левицький, П. Савченко, Л. Прокопчук, М. Баланюк. Перший захист дипломних проектів свідчить про те, що випускники працювали сумлінно, і це дало можливість кожному з них добре підготуватися до такої важливої події в їхньому житті. Державна комісія, очолювана А. Б. Чалим, оцінила всіх, хто захищався в першому потоці, найвищим балом.

Другий захист проходив з деяким спадам, однак комісія була задовільна серйозною, аргументованою відповіддю. Випускники А. Романов та В. Біличенко отримали направлення на навчання в аспірантуру.

Необхідно відзначити, що добра підготовка студентів до захисту полягає в тому, що доцент кафедри Микола Васильович Сапон, як керівник дипломного проектування, приділив багато уваги цій важливій справі.

А. ШМАТОВ,

студент п'ятого курсу машинобудівного факультету.

Гаррі Данилович Дель. Цього звання він був удостоєний кілька хвилин тому. Позналилися. З перших днів зміцніла між ними справжня чоловіча дружба. Дель порадив Віталію Огородникову вступити до аспірантури. Обидва працювали наполегливо, досягаючи мети. Гаррі Данилович в свої двадцять дев'ять років представив на затвердження докторську дисертацію і почув жартівливе від колеги:

— Куди ви квапитеся, молодий чоловіче? Над вами ще ж не капас...

Той відповів жартами на жарт:

— Я вважаю, що докторську роблять не тоді, коли вже капас...

В тридцять Дель став доктором технічних наук. Цього ж року двадцятивосьмичасний Віталій Антонович Огородников стає кандидатом технічних наук.

Десять років працює в нашому інституті Огородников. Створив лабораторію

пластичних деформацій на кафедрі опору матеріалів. Має учнів: двох кандидатів наук. Всі ці десять років тривали в повсякденних творчих пошуках. Минулого року досягає мети. Стає доктором технічних наук. Його безпосередній учитель Гаррі Данилович Дель безмежно радий успіхам свого учня.

Під час захисту докторської дисертації Огородниковим у Москві був присутній ректор Іван Васильович Кузьмін. Як рідний батько, піклувався він про молодого вченого. І хвилювався. Однак Огородникову сказав зовсім інше:

— Ти, друже, не переживай. Головне — впевненість. Зрозумів? — Потім сердечно вітав його: — Я ж казав, усе буде гаразд!

Попереду нові відкриття, нові горизонти на шляху молодого вченого.

А. ХВИЛЯ,
наш спецкор.

ПАМ'ЯТЬ НАРОДНА

22 червня 1941 року ранкову тишу західних кордонів нашої Батьківщини розбудили вибухи бомб, гуркіт артилерійської канонади, скрегіт танків. Мирна праця радянських людей була віроломно перервана темною силою імперіалізму — гітлерівською Німеччиною. Почалася Велика Вітчизняна війна радянського народу проти фашистських загарбників. З перших хвилин розгорнулися важкі бої на всьому кордоні від Баренцевого до Чорного моря, які не стихали 1418 днів і ночей, і закінчилися розгромом фашистських полчищ, нашою Перемогою!

В актовому залі нашого інституту, відбувся мітинг, присвячений початку Великої Вітчизняної війни. Через радіорепродуктори звучать тексти спогадів ветеранів про початок Великої Вітчизняної війни. Місце в президії займають ректор інституту І. В. Кузьмін, секретар парткому І. Г. Мельник, члени ректорату, парткому, місцевому, комітету ЛКСМУ, профбюро інституту, ветерани Великої Вітчизняної війни.

Звучать слова диктора про раптовий напад фашистських орд на нашу Вітчизну, ліне мелодія і слова пісні «Священна війна», зал притих.

Секретар парткому інституту тов. І. Г. Мельник відкриває мітинг. В своєму вступному слові він розповів про віроломство фашистського нападу на СРСР, про тяжкі жертви, які поніс наш народ в роки війни. Він назвав ветеранів війни нашого інституту, які в числі перших взяли удар фашистських полчищ на себе. Серед них товариші Андрощук С. М., Архипов М. В., Булгаков М. А., Голов Д. І., Іващенко І., Кравець Р. Ф., Костюченко А. В., Нравчук М. М., Куликов І. М., Постніков З. У., Романюк П., Уліщенко С. А., Хюнінен О. І., Риськов О. О.

Зупинившись на деяких характерних рисах міжнародного становища, тов. Мельник І. Г. закликів учасників мітингу ще тісніше згуртуватися навколо Ленінської Комуністичної партії, докласти всі свої сили для виконання завдань, які накреслив XXVI з'їзд КПРС. Перед учасниками мітин-

гу виступив полковник запасу, ветеран війни М. А. Булгаков. Він вранці 22 червня 1941 року разом з своїми товаришами-артилеристами протитанкового дивізіону вступив в запеклий бій з танками фашистської армії. Розповів про незламну стійкість своїх товаришів, про їх мужність в боях з переважаючими силами противника, про те, що ворог заплатив дорогою ціною за свою злочинність. Булгаков М. А. в своєму виступі застеріг імперіалістичних авантюристів від спроби розв'язати нову війну, він заявив, що радянський народ, як і сорок років тому, готовий до захисту своєї Батьківщини.

Підполковник у відставці Романюк П. І. розказав про те, як вже через кілька годин після початку Великої Вітчизняної війни їх авіаційний полк почав наносити бомбові удари по ворогові. Він сказав, що авіатори їх частини з кожним днем війни набували все більше і більше військової майстерності, навчилися, малими силами бити противника і наносити йому значні втрати. Так, його дев'ятнадцятирічний одно-

полчанин, в одному бою здійснив зразу три повітряні тарани, і таких героїських подвигів було безліч. Він звернувся до молоді наполегливіше готувати себе до захисту Вітчизни.

Слово надається ветерану війни Постніковій З. У. Коли почалася Велика Вітчизняна війна, вона випустила Московського педінституту, добровільно вступила в ряди Радянської Армії, і вже в перших числах липня сорок першого брала участь в бою на Смоленському напрямку. Вона розповіла, що студентська молодь їх інституту добровільно пішла на фронт. Цьому сприяла велика робота по залученню молоді у військово-прикладні гуртки «Ворошиловський стрі-

лець», «Готовий до санітарної оборони», ГПО і т. п. В цих гуртках навчалася все студентство. Це відіграло велику роль в їх становленні як бійців. Фронтowa медсестра, вона була там, де найважче, де була мужність, наполегливість, героїзм, і стійкість, там, де були найбільші втрати. Вона своїми очима бачила вбитих і поранених, їх страждання, надавала їм першу допомогу, доставляла в медсанбат. З. У. Постнікова брала участь в Орловсько-Курській битві, де була важко поранена.

Товариш Постнікова З. У. закликала учасників мітингу ушанувати пам'ять 20 мільйонів радянських людей, які загинули в боях за свободу і незалежність нашої Батьківщини.

У відповідь на заклики ветеранів від імені студентської молоді, молодих співробітників інституту виступили студенти Пазлов Олег, Ірина Васильєва і випускник нашого інституту В. І. Ковальчук, які запевнили присутніх і ветеранів, що вони глибоко усвідомлюють всю відповідальність за долю Вітчизни і завоювання Жовтня, запевнили, що їх покоління буде гідним продовжувачем славних справ старших.

В. ГОВОРОВ,
голова секції військово-патріотичного виховання.

На знімку: Перед учасниками мітингу виступає начальник відділу кадрів, полковник запасу М. А. Булгаков.

Фото: В. Садловського.

Гості інституту

Тиждень в інституті працювала наукова делегація Польської Народної Республіки, до складу якої входили ректор Свентокжиського політехнічного інституту в м. Кельце д. т. н., професор Криштоф Пивоварський, секретар партійного комітету інституту, магістр Тадеуш Орловський, проректор з наукової роботи д. т. н., професор Анджей Пизань і директор інституту автоматики д. т. н. Мар'ян Стахович.

Підтверджуючи прагнення колективів вищих навчальних закладів про встановлення дружніх і наукових зв'язків, керівники інститутів уклали договір про дружбу і наукове співробітництво між Вінниць-

ким і Свентокжиським політехнічними інститутами на 1981—1985 роки.

Договором передбачається широкий обмін досвідом роботи партійних і громадських організацій з питань підготовки і виховання молодих спеціалістів, а також широка програма спільних наукових досліджень в галузях автоматизованих систем управління регіонами (науковий керівник д. т. н., професор І. В. Кузьмін), застосування мікропроцесорів в управлінні роботі і технологічними процесами (д. т. н., професор О. П. Стахов, д. т. н. професор В. С. Осадчук, М. Стахович), розробки гідравлічних систем управління технологічними машинами (к. т. н.,

доцент І. А. Немировський і д. т. н., професор А. Пизань), розробки конструкцій з бетону і сталі для промислового і цивільного будівництва (д. т. н., професор К. Пивоварський, д. т. н. М. Ф. Друкований).

Вчені Польщі зустрілися з провідними спеціалістами інституту, познайомилися з оснащенням обчислювального центру, кафедр технології автоматизації машинобудування і технології будівельного виробництва, а також з комплексним вирішенням науково-технічних і соціальних питань в умовах заводу «Термінал», побудували на експерименті і захисті дипломних робіт.

Наші гості взяли участь в роботі Всесоюзної наради «Оптоелектроніка» і II сесії Вінницької малої Академії наук, які проводилися на базі інституту. Вони

дали вищу оцінку науковим доповідям, які були заслухані, і відзначили велику роботу інституту по залученню до наук. досліджень учнів середніх шкіл і їх професійної орієнтації.

Делегація польських друзів відвідала Вінницький драматичний театр, Києво-Печерський державний історико-культурний заповідник, спортивно-оздоровчий табір інституту, де зустрілися з учасниками художньої самодіяльності.

Відвідування нашого інституту, напружена робота наукової делегації Свентокжиського політехнічного інституту є запорука крепкої дружби і плідного співробітництва між інститутськими колективами і братніми народами.

В. ДЕРЕВ'ЯНКО,
начальник НДС.

НА СТОРОЖІ ПОРЯДКУ

Переважає більшість радянських людей свідомо трудиться на своїх ділянках роботи, виконує і пере- виконує змінні норми, вбодіває за якість продукції, свято береже соціалістичну власність, суворо дотримується норм комуністичної моралі. Однак ще іноді зустрічаються і такі, котрі порушують соціалістичну законність і правопорядок.

В колективі СКТБ «Модуль» ведеться значна профілактична робота по вихованню трудящих в дусі непримирності до порушників радянських законів і норм моралі. Ці зусилля спрямовуються на зміцнення трудової дисципліни, посилення охорони соціалістичної власності, на боротьбу з хуліганством, пияцтвом та іншими антигромадськими проявами.

Основна частина профілактичної роботи по попередженню правопорушень виконується товариським судом. З працівниками, що схильні до зловживання спиртними напоями, проводяться бесіди про шкідливість алкоголю, до осіб, що побували у медивтерезнику, застосовуються заходи ад-

міністративного і громадського впливу.

В робітничій аудиторії лікарі і працівники прокуратури неодноразово виступали з лекціями, бесідами, розповідали про права і обов'язки радянських людей. Це в деякій мірі дозволило знизити кількість правопорушень.

Так звану славу злісного порушника дисципліни і громадського порядку надійно закріпив за собою шліфувальник М. Бортиновський. За свої незабудні проступки приймали холодний душ у медивтерезнику Ю. Купчик, М. Дзевелюк, Б. Меленчук, В. Гречаний, В. Мацко, В. Шевченко, В. Шпильчук.

Оскільки такі ганебні факти ще трапляються, ми плануємо активізувати роботу товариського суду з тим, щоб створити атмосферу нестерпності навколо правопорушників. Приклад образи з когось — члени товариського суду І. Білоус, і К. Калініна віддають цій роботі багато сил і старання.

В. СОРОЧИНСЬКИЙ,
голова товариського суду СКТБ «Модуль».

ПОЛУДЕНЬ ШЛЯХУ

Без ґрунтовної математичної підготовки важко уявити сучасного інженера. Велику роботу по підготовці спеціалістів для народного господарства проводить колектив кафедри вищої математики.

Ось уже більше двадцяти років на цій нелегкій, але плодотворній ниві трудиться старший викладач кафедри вищої математики Анатолій Феоданович Дячук. З серйозною теплою і глибокою вдячністю згадує викладача колишні студенти ЗТФ і вечірнього факультету — нинішні керівники виробництва провідні інженери народногосподарських

підприємств. З пошаною відносяться до свого викладача студенти-першокурсники цих факультетів, відзначають його високу професійну майстерність.

Ветеран інституту, комуніст Дячук Анатолій Феоданович поступово, наполегливою працею прийшов до своїх успіхів. Дохідливо і зрозуміло, на високому науковому і методичному рівні читає він нині курс вищої математики. Як людина, Анатолій Феоданович досвідчений педагог, чуйний і доброзичливий товариш багато уваги приділяє робо-

ті з кожним студентом. Дячук А. Ф. надає особливого значення проблемам математичного моделювання, намагається прищепити любов до цього предмету майбутнім інженерам.

В день його п'ятдесятиріччя колектив кафедри широко вітає Анатолія Феодановича з ювілеєм і бажає йому дальших творчих успіхів, міцного здоров'я, особистого щастя.

Б. ГРИГА,

М. ВАЛЬДМАН,
ст. викладач кафедри вищої математики.

РОКИ СТУДЕНТСЬКІ

Навчання в інституті — чудова пора! Але настає час розлучення. Назавжди запам'ятаються напружені й хвилюючі студентські роки. Скільки всього освоєно, скільки перероблено інформації... Навчання ніколи не буває легким, але завжди — цікаве. Студент не обме-

жує себе лише навчанням. Змістовні вечори, вогники, дискотеки — все це в його полі зору.

Майбутній інженер повинен бути в першу чергу загартованою фізичною людиною. Спорт забирає багато часу, але, як не дивно, допомагає навчанням. Зви-

каємо до відповідного режиму, і коли такий режим знайдено, тоді встигаєш і в спорті і в навчанні. Завжди добрим порадиником в усьому були для нас викладачі. Інколи одне напутнє слово «ставило крапку» над усіма проблемами, які вчиняли в цьому складному процесі.

Завтра наше місце за

партами займуть молоді товариші, прийдуть вони і на спортивний майданчик інституту. Високо несіть прапор спортивної слави нашого славного колективу, яка досягалась багатьма поколіннями, але й навчайтесь тільки на «вдмнн».

Олег СОКУР,
фаот, кандидат в майстри спорту з лижних гонок.

Незабутнє

Надогово запам'яталася участь в різних спортивних змаганнях, в спартакіадах, які проводить наш інститут. Багато вражень залишилося від роботи в студентських будівельних загонах. Я брав участь в першому республіканському конкурсі мулярів СБЗ.

За роки навчання в інституті я знайшов вірних друзів, і сподіваюся, що такими друзями ми залишимося і після закінчення інституту.

Навчатися в інституті було неважко, бо вступив до

нього зразу після закінчення технікуму. Мені не треба було пристосовуватися до нового ритму життя.

Заняття спортом, допомогло в навчанні. Є в мене, правда, одна таємниця, яку не говорив викладачам, що займаюся спортом, тому що не всі вони із розумінням ставляться до спортсменів.

Бажаю новій зміні студентів-спортсменів великих успіхів в навчанні і спорті.

Анатолій ТЮХ,
ФАОТ, перший розряд з легкої атлетики.

Редактор
А. МАЗУР.